

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

19 päivänä joulukuuta 2013*

Ennakkoratkaisupyyntö — Kuluttajansuoja — Sopimattomat elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien väliset kaupalliset menettelyt — Direktiivi 2005/29/EY — 6 artiklan 1 kohta — Harhaanjohtavan toimen käsite — Asianomaisessa säännöksessä lueteltujen edellytysten kumulatiivisuus

Asiassa C-281/12,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 13.12.2011 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 6.6.2012, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Trento Sviluppo srl ja

Centrale Adriatica Soc. coop. arl

vastaan

Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Borg Barthet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit E. Levits ja M. Berger,

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Impellizzeri,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 26.9.2013 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Trento Sviluppo srl ja Centrale Adriatica Soc. coop. arl, edustajanaan avvocato M. Pacilio,
- Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajinaan avvocato dello Stato S. Varone ja avvocato dello Stato P. Garofoli,
- Liettuan hallitus, asiamiehinään D. Kriauciūnas ja V. Kazlauskaitė-Švenčionienė,
- Unkarin hallitus, asiamiehinään M. Fehér ja K. Szijjártó,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

— Euroopan komissio, asiamiehinaan L. Pignataro-Nolin ja M. van Beek,
päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, s. 22) 6 artiklan 1 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Trento Sviluppo srl (jäljempänä Trento Sviluppo) ja Centrale Adriatica Soc. coop. arl (jäljempänä Centrale Adriatica) ja toisaalta Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (kilpailun ja markkinoiden toimintaa valvova viranomainen, jäljempänä AGCM) ja joka koskee kyseisten kahden yhtiön kaupallista menettelyä, jonka AGCM on luokitellut ”harhaanjohtavaksi”.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Direktiivin 2005/29 johdanto-osan seitsemännen perustelukappaleen mukaan kyseisessä direktiivissä puututaan kaupallisiin menettelyihin, joilla pyritään välittömästi vaikuttamaan kuluttajien kaupallisiin ratkaisuihin suhteessa tuotteisiin.
- 4 Kyseisen direktiivin johdanto-osan 11 perustelukappaleen mukaan direktiivissä vahvistetaan kuluttajien taloudellista käyttäytymistä vääristävien sopimattomien kaupallisten menettelyjen yleinen kieltö.
- 5 Direktiivin johdanto-osan 13 perustelukappaleen sanamuoto on seuraava:
”- - Tässä direktiivissä vahvistetun yhden yhteisen yleiskiellon piiriin kuuluvat siksi kuluttajien taloudellista käyttäytymistä vääristävät sopimattomat kaupalliset menettelyt. - - Yleiskielltoa täydentävät säännöt, jotka koskevat kahta selvästi yleisintä kaupallisten menettelyjen tyyppiä eli harhaanjohtavia kaupallisia menettelyjä ja aggressiivisia kaupallisia menettelyjä.”
- 6 Direktiivin johdanto-osan 14 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
”On suotavaa, että harhaanjohtaviin kaupallisiin menettelyihin kuuluvat ne menettelyt, harhaanjohtava mainonta mukaan lukien, jotka kuluttajaa harhauttamalla estävät häntä tekemästä perustellun ja täten tehokkaan valinnan. - -”
- 7 Direktiivin 2005/29 2 artiklan e alakohdassa määritellään ”kuluttajien taloudellisen käyttäytymisen olennaisen vääristämisen” käsite siten, että sillä tarkoitetaan ”kaupallisen menettelyn käyttämistä heikentämään tuntuvasti kuluttajan kykyä tehdä perusteltu päätös, mikä saa kuluttajan tekemään sellaisen kaupallisen ratkaisun, johon hän ei muuten olisi päätenyt”.

8 Kyseisen direktiivin 2 artiklan k alakohdassa määritellään ”kaupallinen ratkaisu” siten, että se tarkoittaa ”ratkaisua, jonka kuluttaja tekee siitä, aikooko hän ostaa sekä miten ja millä ehdoilla hän ostaa, maksaa kokonaisuudessaan tai osittain, pitää tuotteen tai luopua siitä tai käyttää sopimuksesta johtuvaa tuotteeseen kohdistuvaa oikeutta, tai siitä, päättääkö kuluttaja toimia tai pidättäytyä toimimasta”.

9 Direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kaupallista menettelyä pidetään harhaanjohtavana, jos se sisältää virheellistä tietoa ja on siten totuuden vastainen tai jos se millään tavoin, yleinen esitystapa mukaan luettuna, harhauttaa tai on omiaan harhauttamaan keskivertokuluttajaa, vaikka tieto olisikin tosiasiallisesti virheetön, jonkin seuraavassa esitetyn seikan osalta, ja jos se joka tapauksessa saa tai todennäköisesti saa hänet tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt:

- -

b) tuotteen pääominaisuudet, kuten sen saatavuus - -

- -”

Italian oikeus

10 Kuluttajansuojasäännöstöstä 6.9.2005 annetussa asetuksessa nro 206 (decreto legislativo n. 206 - Codice del consumo) (GURI nro 162, 8.10.2005, Supplemento ordinario) on 21 §:n 1 momentin b kohta, joka lisättiin siihen 2.8.2007 annetulla asetuksella nro 146, jolla muun muassa saatettiin direktiivi 2005/29 osaksi kansallista oikeusjärjestystä. Kyseisessä pykälässä säädetään seuraavaa:

”Kaupallista menettelyä pidetään harhaanjohtavana, jos se sisältää tietoa, joka ei vastaa todellisuutta, tai jos se millään tavoin, yleinen esitystapa mukaan luettuna, harhauttaa tai on omiaan harhauttamaan keskivertokuluttajaa, vaikka tieto olisikin tosiasiallisesti virheetön, jonkin seuraavassa esitetyn seikan osalta, ja jos se saa tai todennäköisesti saa hänet tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt:

- -

b) tuotteen pääominaisuudet, kuten sen saatavuus - -”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

11 Trento Sviluppolla on useita supermarketteja Trenton maakunnassa (Italia). Kyseiset supermarketit ovat osa COOP Italia -nimistä vähittäiskauppa-konsernia, johon Trento Sviluppo itse kuuluu.

12 Centrale Adriatica, joka kuuluu COOP Italia -konserniin, tarjoaa palveluja kyseisen konsernin yhtiöille.

13 Centrale Adriatica järjesti vuoden 2008 maaliskuussa tietyissä COOP Italia -nimellä toimivissa myymälöissä erityisen markkinointikampanjan, jonka yhteydessä tiettyjä tuotteita tarjottiin edulliseen hintaan.

14 Kampanja-aika oli 25.3.-9.4.2008. Mainoslehtisessä puhuttiin ”jopa 50 prosentin alennuksista ja monista muista erikoistarjouksista”.

15 Mainoslehtisessä edulliseen hintaan tarjottuihin tuotteisiin kuului kannettava tietokone.

- 16 Kuluttaja kanteli 10.4.2008 AGCM:lle siitä, että edellä mainittu mainos oli hänen näkemyksensä mukaan virheellinen, koska hänen käydessään Trenton supermarketissa kampanjan voimassaoloaikana kyseistä tietojenkäsittelylaitetta ei ollut saatavilla.
- 17 Kantelun seurauksena AGCM aloitti kuluttajansuojasäännöstöstä 6.9.2005 annetun asetuksen nro 206 20, 21 ja 23 §:ssä tarkoitetun sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan menettelyn Trento Sviluppoa ja Centrale Adriaticaa vastaan. Kyseinen menettely johti 22.1.2009 tehtyyn päätökseen, jolla näille kahdelle yhtiölle määrättiin rahamääräinen seuraamus.
- 18 Kumpikin yhtiö nosti kanteen kyseisestä päätöksestä Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Lazion alueellinen hallintotuomioistuin), joka hylkäsi ne.
- 19 Trento Sviluppo ja Centrale Adriatica valittivat tämän jälkeen edellä mainitun hallintotuomioistuimen ratkaisusta Consiglio di Statoon.
- 20 Ennakkoratkaisua pyytäneellä tuomioistuimella on epäilyjä direktiivin 2005/29 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ”harhaanjohtavan kaupallisen menettelyn” käsitteen ulottuvuudesta. Se pohtii tästä, onko 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen viimeisessä osassa olevan edellytyksen, jonka mukaan asianomaisen kaupallisen menettelyn on voitava vaikuttaa kuluttajan kaupalliseen ratkaisuun, täytyttävä, jotta kyseistä menettelyä pidetään harhaanjohtavana. Se pohtii, onko kyseessä lisäedellytys niihin kahteen vaihtoehtoiseen edellytykseen nähden, jotka mainitaan ensimmäisen virkkeen ensimmäisessä osassa ja jotka ovat se, että esitetyt tiedot ovat virheellisiä, ja se, että ne ovat omiaan harhauttamaan kuluttajaa, vai onko kyseinen edellytys muu otaksoma harhaanjohtavasta kaupallisesta menettelystä.
- 21 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan direktiivin 2005/29 6 artiklan 1 kohdan tulkintaongelma perustuu sen toisistaan eroaviin kieliversioihin. Sen mukaan vaikuttaa siltä, että italiankielisessä versiossa (jossa käytetään ilmaisua ”e in ogni caso”) ja saksankielisessä versiossa (jossa käytetään ilmaisua ”und - - in jedem Fall”) viitataan yleiseen säännökseen, jonka mukaan pelkästään se, että kaupallinen menettely on omiaan vaikuttamaan kuluttajan kaupalliseen ratkaisuun, riittää sen harhaanjohtavaksi luokittelamiseen. Englanninkielinen versio (jossa käytetään ilmaisua ”and in either case”) ja ranskankielinen versio (jossa käytetään ilmaisua ”et dans un cas comme dans l’autre”) saavat sen mukaan puolestaan ajattelemaan, että kyseessä voi olla harhaanjohtava kaupallinen menettely vain, jos yhtäältä täyttyy yksi kyseisen artiklan ensimmäisen virkkeen ensimmäisessä osassa mainituista kahdesta vaihtoehtoisesta edellytyksestä ja toisaalta edellytys, jonka mukaan kaupallisen menettelyn on voitava vaikuttaa kuluttajan kaupalliseen ratkaisuun.
- 22 Consiglio di Stato on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko direktiivin 2005/29 6 artiklan 1 kohtaa, kun on kyse osasta, jonka italiankielisessä toisinnossa käytetään ilmaisua ’e in ogni caso’, tulkittava siten, että harhaanjohtavan kaupallisen menettelyn osoittamisen kannalta riittää, että näytetään toteen yhdenkin kyseisen kohdan alkuosassa mainitun seikan olemassaolo, vai edellyttääkö tällaisen kaupallisen menettelyn toteen näyttäminen lisäksi sitä, että kyse on kaupallisesta menettelystä, joka on omiaan vaikuttamaan epäasianmukaisesti kuluttajan kaupalliseen ratkaisuun?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 23 Kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko kaupallinen menettely luokiteltava direktiivin 2005/29 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla ”harhaanjohtavaksi” vain siksi, että se sisältää virheellistä tietoa tai että se on omiaan harhauttamaan keskivertokuluttajaa, vai onko lisäksi tarpeen, että kyseinen menettely on omiaan saamaan kuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt.
- 24 Direktiivin 2005/29 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kaupallista menettelyä pidetään harhaanjohtavana, jos se sisältää virheellistä tietoa ja on siten totuuden vastainen tai jos se millään tavoin, yleinen esitystapa mukaan luettuna, harhauttaa tai on omiaan harhauttamaan keskivertokuluttajaa, muun muassa tuotteen pääominaisuuksien – kuten sen saatavuuden – osalta, ja jos se joka tapauksessa saa tai todennäköisesti saa hänet tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt.
- 25 Tästä on todettava, että vaikka italiansäädöksessä käytetään ilmaisua ”e in ogni caso”, joka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan sisältää sanoja, joilla aloitetaan eräänlainen ”loppulauseke”, jonka perusteella pelkästään se, että kaupallisella menettelyllä voidaan muuttaa kuluttajan taloudellista käyttäytymistä, riittää siihen, että tällainen menettely luokitellaan harhaanjohtavaksi, kyseisen 6 artiklan 1 kohdan espanjan-, englannin- ja ranskankielisessä versiossa käytetään puolestaan ilmaisuja ”y en calquiera de estos casos”, ”and in either case” ja ”dans un cas comme dans l'autre”. Kun näissä viimeksi mainituissa kolmessa kieliversiossa viitataan nimenomaisesti kahteen otaksumaan, jotka koskevat asianomaisen kaupallisen menettelyn harhaanjohtavuutta, niissä ilmaistaan, että kaupallisen menettelyn on myös saatava kuluttaja tekemään kaupallinen ratkaisu, jota hän ei olisi muuten tehnyt.
- 26 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jossakin kieliversiossa käytettyä unionin oikeuden säännöksen sanamuotoa ei voida käyttää tämän säännöksen ainoana tulkintaperusteena eikä sille voida antaa tältä osin etusijaa muihin kieliversioihin nähden. Tällainen lähestymistapa ei nimittäin vastaisi unionin oikeuden yhtenäisen soveltamisen vaatimusta. Erikielisten versioiden poiketessa toisistaan kyseessä olevaa säännöstä on tulkittava sen lainsäädännön systematiikan ja tavoitteen mukaan, jonka osa säännös on (ks. asia C-149/97, Institute of the Motor Industry, tuomio 12.11.1998, Kok., s. I-7053, 16 kohta ja asia C-451/08, Helmut Müller, tuomio 25.3.2010, Kok., s. I-2673, 38 kohta).
- 27 Direktiivin 2005/29 6 artiklan 1 kohdan systematiikasta on ensiksi muistutettava, että direktiivin 2005/29 6 artiklassa tarkoitettut harhaanjohtavat kaupalliset menettelyt muodostavat saman direktiivin 5 artiklassa kiellettyjen sopimattomien kaupallisten menettelyjen nimenomaisen ryhmän (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-261/07 ja C-299/07, VTB-VAB ja Galatea, tuomio 23.4.2009, Kok., s. I-2949, 55 kohta ja asia C-435/11, CHS Tour Services, tuomio 19.9.2013, 37 kohta).
- 28 Kyseisen direktiivin 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaupallinen menettely on sopimaton, mikäli se on huolellisen ammatinharjoittamisen vaatimusten vastainen ja mikäli se vääristää olennaisesti tai on omiaan vääristämään olennaisesti keskivertokuluttajan taloudellista käyttäytymistä tuotteeseen nähden (em. yhdistetyt asiat VTB-VAB ja Galatea, tuomion 54 kohta ja em. asia CHS Tour Services, tuomion 36 kohta).
- 29 Direktiivin 2005/29 2 artiklan e alakohdan mukaan ”kuluttajien taloudellisen käyttäytymisen olennaisella vääristämällä” tarkoitetaan kaupallisen menettelyn käyttämistä heikentämään tuntuvasti kuluttajan kykyä tehdä perusteltu päätös, mikä saa kuluttajan tekemään sellaisen kaupallisen ratkaisun, johon hän ei muuten olisi päätenyt. Jotta menettely näin ollen olisi direktiivin 2005/29 5 artiklassa tarkoitettulla tavalla sopimaton, sen on oltava omiaan saamaan kuluttaja tekemään kaupallinen ratkaisu, jota hän ei muuten olisi tehnyt.

- 30 Koska direktiivin 2005/29 6 artiklassa tarkoitetut harhaanjohtavat kaupalliset menettelyt muodostavat saman direktiivin 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sopimattomien kaupallisten menettelyjen erityisryhmän, niiden on väistämättä täytettävä koko tällaisen sopimattomuuden tunnusmerkistö ja näin ollen osatekijä, joka koskee menettelyn kykyä vääristää olennaisesti kuluttajan taloudellista käyttäytymistä siten, että tämä saadaan tekemään kaupallinen ratkaisu, jota hän ei muuten olisi tehnyt.
- 31 Direktiivin 2005/29 6 artiklan 1 kohdan tavoitteesta on toiseksi todettava, että direktiivi perustuu SEUT 169 artiklaan ja sillä pyritään varmistamaan kuluttajansuojan korkea taso lähentämällä sopimattomia kaupallisia menettelyjä, jotka vahingoittavat kuluttajien taloudellista etua, koskevia jäsenvaltioiden säännöksiä. Direktiivin 2005/29 johdanto-osan seitsemännessä perustelukappaleessa todetaan, että direktiivissä puututaan kaupallisiin menettelyihin, joilla pyritään välittömästi vaikuttamaan kuluttajien kaupallisiin ratkaisuihin suhteessa tuotteisiin. Direktiivin johdanto-osan 11 perustelukappaleessa mainitaan, että direktiivissä vahvistetaan kuluttajien taloudellista käyttäytymistä vääristävien sopimattomien kaupallisten menettelyjen yleinen kieltö. Direktiivin johdanto-osan 13 perustelukappaleesta ilmenee, että juuri kaksi selvästi yleisintä kaupallisten menettelyjen tyyppiä eli harhaanjohtavat kaupalliset menettelyt ja aggressiiviset kaupalliset menettelyt ovat olleet perusteena nimenomaisten sääntöjen antamiselle kyseisten menettelyjen torjumiseksi. Direktiivin johdanto-osan 14 perustelukappaleen mukaan direktiivillä pyritään siihen, että ”harhaanjohtavien kaupallisten menettelyjen” käsite kattaa menettelyt, jotka kuluttajaa harhauttamalla estävät häntä tekemästä perustellun ja täten tehokkaan valinnan.
- 32 Tästä seuraa, että direktiivissä 2005/29 otetaan kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi käyttöön yleinen kieltö, joka koskee sopimattomia kaupallisia menettelyjä, jotka vääristävät kuluttajien taloudellista käyttäytymistä.
- 33 Tämän vuoksi se, että kaupallinen menettely luokitellaan direktiivin 2005/29 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla ”harhaanjohtavaksi”, edellyttää muun muassa sitä, että se on omiaan saamaan kuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt.
- 34 Tämä tulkinta vahvistetaan lisäksi oikeuskäytännössä. Asiassa C-453/10, Pereničová ja Perenič, 15.3.2012 annetun tuomion 47 kohdasta ja edellä mainitussa asiassa CHS Tour Services annetun tuomion 42 kohdasta nimittäin ilmenee, että kaupallista menettelyä pidetään direktiivin 2005/29 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla harhaanjohtavana, jos tiedot ovat harhaanjohtavia ja jos kyseinen menettely todennäköisesti saa kuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei ilman tällaista menettelyä olisi tehnyt.
- 35 Jotta ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle voidaan antaa kaikki tämän tarvitsemat tiedot kyseisessä tuomioistuimessa vireillä olevan asian ratkaisemiseksi, on myös määritettävä direktiivin 2005/29 2 artiklan k alakohdassa tarkoitettun ”kaupallisen ratkaisun” käsitteen ulottuvuus. Koska pääasiassa kaupallinen menettely koskee tietoja, jotka liittyvät edulliseen hintaan tarjotun tuotteen saatavuuteen tietyn ajanjakson aikana, on määritettävä, voidaanko toimia, joilla valmistellaan tuotteen mahdollista ostamista – ja joihin kuuluvat esimerkiksi kuluttajan matka kauppaan tai astuminen sisään kauppaan –, pitää kyseisessä direktiivissä tarkoitettuina kaupallisina ratkaisuina.
- 36 Direktiivin 2005/29 2 artiklan k alakohdan sanamuodostakin ilmenee, että ”kaupallisen ratkaisun” käsite määritellään laajasti. Kyseisen säännöksen mukaan kaupallinen ratkaisu on nimittäin mikä tahansa ”ratkaisu, jonka kuluttaja tekee siitä, aikooko hän ostaa sekä miten ja millä ehdoilla hän ostaa”. Tämän käsitteen soveltamisalaan ei siis kuulu yksinomaan ratkaisu tuotteen hankkimisesta tai hankkimatta jättämisestä vaan myös siihen suoraan liittyvä ratkaisu eli astuminen sisään kauppaan.
- 37 Myös direktiivin 3 artiklan 1 kohta puhuu tällaisen tulkinnan puolesta, koska kyseisen säännöksen mukaan direktiiviä sovelletaan elinkeinonharjoittajien kuluttajiin kohdistamiin sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin ennen jotakin tuotetta koskevaa liiketointa, sen aikana ja sen jälkeen.

- 38 Esitettyyn kysymykseen on näin ollen vastattava, että kaupallinen menettely on luokiteltava direktiivin 2005/29 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla ”harhaanjohtavaksi”, jos kyseinen menettely yhtäältä sisältää virheellistä tietoa tai jos se on omiaan harhauttamaan keskivertokuluttajaa ja toisaalta on omiaan saamaan kuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt. Kyseisen direktiivin 2 artiklan k alakohtaa on tulkittava siten, että käsitteen ”kaupallinen ratkaisu” soveltamisalaan kuuluvat kaikki ratkaisut, jotka liittyvät suoraan tuotteen hankkimiseen tai hankkimatta jättämiseen.

Oikeudenkäyntikulut

- 39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Kaupallinen menettely on luokiteltava sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla ”harhaanjohtavaksi”, jos kyseinen menettely yhtäältä sisältää virheellistä tietoa tai jos se on omiaan harhauttamaan keskivertokuluttajaa ja toisaalta on omiaan saamaan kuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt. Kyseisen direktiivin 2 artiklan k alakohtaa on tulkittava siten, että käsitteen ”kaupallinen ratkaisu” soveltamisalaan kuuluvat kaikki ratkaisut, jotka liittyvät suoraan tuotteen hankkimiseen tai hankkimatta jättämiseen.

Allekirjoitukset